lliure

TEMPORADA 20/21 **#SocEscena**

© Sílvia Poch

El quadern daurat

de Doris Lessing
adaptació i direcció
Carlota Subirós

16/10 – 08/11

Montjuïc

El 5 de març del 2020 vam estrenar aquesta primera adaptació escènica d'una de les novel·les fonamentals del segle XX, *El quadern daura*t, de Doris Lessing. Només en vam poder fer quatre funcions, ja que el confinament decretat amb l'arribada de la pandèmia al nostre país va obligar a tancar immediatament els teatres. Set mesos més tard, i amb la fosca marca que l'experiència d'aquests nous temps imposa a totes les dimensions de les nostres vides, tornem a aquest espai i tornem als quaderns de l'Anna Wulf, amb l'ànima trasbalsada. En aquest moment tinc sensacions profundament ambivalents: al privilegi de poder reprendre aquesta meravellosa feina s'entrecreua el desassossec d'haver-la de dur a terme en mig d'unes mesures de distanciament social que en qüestionen profundament el sentit, basat en la presència, en el contacte, en compartir de manera intensificada l'espai i el temps i tot allò que hi batega. A l'agraïment absolut per poder reprendre la peça s'hi barreja el desassossec per haver de reformular-la sense entreacte, alterant la complexa estructura dramatúrgica amb què havia estat concebuda originalment.

Ara bé, una cosa és certa: *El quadern daurat* té ara més vigència i més reverberació que mai en el nostre present. La profunda crisi vital que viu l'Anna Wulf i la seva reclusió en l'univers extraordinari que esdevé la seva habitació ens resulten avui terriblement properes. El temor que tot s'estigui desintegrant és un clam que sentim cada dia en moltes veus i des de molts espais. Avui té més sentit que mai descobrir l'Anna Wulf, una consciència ardent que necessita donar sentit a la seva vida a través de l'escriptura. A finals dels anys 50 del segle XX, es troba en plena crisi vital, política, amorosa, artística, existencial. És una militant d'esquerres que ha buscat en el comunisme el seu espai de pertinença, però que assisteix a l'esfondrament de tots els seus ideals a partir de la mort de Stalin i de la revelació de les atrocitats del seu règim. És una escriptora que sent vergonya de la seva exitosa primera novel·la, que ficciona la seva joventut a l'Àfrica colonial, durant la Segona Guerra Mundial. És una mare que puja sola la seva filla, en una època en què el divorci encara tenia un fort estigma social. És una dona que busca aferrissadament trobar l'amor i la llibertat sexual des d'una vivència intensament compromesa. És una persona que s'enfronta obertament amb la creixent fragmentació i desintegració de la vida, en un moment d'extrema tensió política i personal.

A finals dels anys 50, totes les angoixes individuals i col·lectives tenien un punt de fuga extrem, que era el temor de l'amenaça atòmica. Avui, quan tot just encetem la dècada dels 20 del segle següent, l'amenaça ha pres forma de pandèmia i ha tornat a posar de manifest, de manera radical, el valor de la responsabilitat individual en relació amb tot el col·lectiu humà. En els quaderns de l'Anna Wulf trobem la lluita constant per tirar endavant malgrat totes les adversitats i malgrat el propi qüestionament continu. La lluita per sostenir la resistència tenaç de l'amistat, la possibilitat de la dissidència, la vivència conscient de les contradiccions. I hi trobem també la lluita per trobar una veu pròpia, per dir la veritat, per aconseguir expressar la vida i així donar-li sentit. En els seus quaderns, no hi trobem una resposta. Però sí que hi descobrim que transitar amb plena consciència una crisi absoluta és potser l'única manera de sortir-ne reforçada i transformada.

Carlota Subirós Bosch

Després de la interrupció de funcions a causa de la covid-19, parlem amb Carlota Subirós de la vitalitat de la protagonista de la novel·la de Lessing.

Què has après de l'Anna Wulf?

L'Anna Wulf és una figura enorme. El que més m'impressiona és la seva extraordinària capacitat d'observar i anomenar tot el que sent, com també la seva visió que contínuament vincula el microcosmos i el macrocosmos, l'experiència més íntima amb la visió més política i social. Amb ironia, tenacitat i un compromís a prova de mil ensorraments, es qüestiona fins a l'extenuació tot el que fa i afronta la seva solitud com un gran repte de vida i de coneixement. Endinsar-se en els seus quaderns, avui, em sembla una experiència més commovedora que mai, ja que transita amb consciència una crisi absoluta: artística, ideològica, amorosa i sexual, si és que veritablement totes aquestes esferes poden veritablement destriar-se.

La reclusió d'Anna Wulf en l'univers extraordinari de la seva habitació ens és avui terriblement propera.

Com s'adapta una obra "faraònica" de 1000 pàgines a un espectacle teatral de 2 hores i quart?

El procés de treball ha esdevingut un procés imparable de lectura i relectura del magma d'infinites versions i variacions que, en una espiral contínua de capes superposades, Doris Lessing no para de descabdellar al llarg d’aquestes atapeïdes mil pàgines. Com en un laberint, hem entrat i sortit infinites vegades de cada quadern per descobrir constantment les reverberacions que es van donant de l’un a l’altre, fent que tot allò que al principi semblen realitats separades acabin confluint en una única gran experiència calidoscòpica i fascinant. Evidentment, això ha comportat també un desesperant exercici de renúncies contínues per ajustar-nos a la limitació del temps de l’escena. Per a mi ha estat fonamental el desig de recollir en poc més de dues hores una certa visió de l’estructura sencera de la novel·la, que és un dels motius centrals de la meva fascinació des que la vaig llegir per primera vegada. Destil·lant el material fins a l’extenuació, hem volgut preservar el calidoscopi sencer que conforma l’entramat de *Dones lliures*, la novel·la central interna, amb els quatre quaderns (negre, vermell, groc i blau) i amb el salvatge quadern daurat que, com el pinyol de tota la novel·la, conté la immersió completa de l’Anna en el món del somni, de la bogeria, de la pèrdua de límits, per reaflorar finalment en el tancament de l’ordre general de la novel·la completa.

Entrar en crisi per reconstruir-se una mateixa és el procés d’aprenentatge de la protagonista... Ens passarà ara com a societat?

És evident que tota aquesta dura i estranya experiència que estem vivint arran de la pandèmia reverbera amb una força increïble en la crisi absoluta que Doris Lessing recull a *El quadern daurat*. La nostra vida, tant a nivell individual com social, s’ha vist intensament tensada i fragilitzada en els darrers mesos, en què s’han agreujat molts dels conflictes socials, polítics i culturals que ja vivíem. Un panorama de foscor i incertesa s’ha estès sobre totes les perspectives de futur. És evident que en aquesta situació pot aparèixer també un increïble potencial de transformació radical. I de fet, això és justament el que va succeir als anys 60 i 70 del segle XX, les dècades immediatament posteriors als anys en què es va escriure i es desenvolupa *El quadern daurat*. Ara bé, una visió històrica més àmplia mostra com fins i tot aquests moviments transformadors ràpidament poden ser reassimilats dins d’un sistema sempre fagocitador. L’experiència que Doris Lessing ens mostra, en qualsevol cas, és la de la lluita personal incansable, malgrat totes les adversitats i a través de tots els dubtes i tots els fracassos, empenyent una roca que sabem que no podrem eliminar, però que tanmateix potser podem desplaçar una mica, ni que sigui mínimament, per mantenir viu el somni sempre renovat d’una vida més justa, més lliure, més feliç, més bona per a tothom i per a cadascú.

#ElQuadernDaurat
#CarlotaSubirós

HORARI
De dimecres a dissabte
a les 20.00 h
Diumenge a les 18.00 h

DURADA APROXIMADA
2 h 15’

LLOC
Montjuïc
Sala Fabià Puigserver

IDIOMA
Català

ACCESSIBILITAT
A partir del **24/10**,
sobretítols en castellà
i anglès cada dissabte
23/10 i **06/11**
sobretítols adaptats
30/10
audiodescripció

COL·LOQUIS
06/11 postfunció

SALA ONLINE
#LliureAlSofà
a partir del **06/11**

INTÈRPRETS
Javier Beltrán *Saül*
Mia Esteve *Molly*
Montse Esteve *Mare Sucre*
Jordi Figueras *Richard*
Nora Navas *Anna*
Carlota Olcina *Ella*
Fèlix Pons *Paul, Michael*
Vanessa Segura *Marion*

VÍDEO
Daniel Lacasa

AJUDANTS DE DIRECCIÓ
Raquel Cors i Erik Forsberg

AJUDANT D’ESPAI ESCÈNIC
Josep Iglesias

Marc Tarrida *Tommy*

NTÈRPRETS DEL QUADERN NEGRE
Bella Agoussou *Marie*
Joan Amargós *Stanley*
Babou Cham *Jackson*
Anna Güell *Sra. Boothby*
Alba José *Maryrose*
Joan Marmaneu *Ted*
Marc Martin *piano*
Albert Prat *Willy*
Ramon Pujol *Paul*
Ernest Villegas *George*

DRAMATURGISTA
Ferran Dordal i Lalueza

ESPAI ESCÈNIC
Max Glaenzel

VESTUARI I CARACTERITZACIÓ
Marta Rafa

IL·LUMINACIÓ
Carlos Marquerie

ESPAI SONOR
Damien Bazin

AJUDANT DE VESTUARI
Marc Udina

ASSESSORA DE MOVIMENT
Laia Duran

MAQUILLATGE I PERRUQUERIA
Anna Rosillo

CRÈDITS FOTOGRÀFICS
Aquí

CONSTRUCCIÓ DE MOBILIARI
Òscar Hernández ‘Ou’

CONFECCIÓ DE VESTUARI
Goretti Puente

PRODUCCIÓ
Teatre Lliure

AGRAÏMENTS
Ester Cucurella, Jaume Serarols, Carles Massip, Pau Matas i Nogué, Valentina Viso, Cristina Sais, Nerea de Miguel, Monti Esteve, Gian Almi Duran, Lali Bosch, Maimuna Cham, Mireia Vila-Puig, Guillem Barbosa i Marta Ossó

Entitat concertada amb

Ajuntament de Barcelona
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura
Gobierno de España Ministerio de Cultura y Deporte inaem
Diputació Barcelona

Membre de

mitos21
La Red española de Teatros, Auditorios y Circuitos de titularidad pública
apropa cultura

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

Sabadell Fundació

ESTRELLA DAMM

FAMILIA TORRES Desde 1870

Mitjans patrocinadors

LA VANGUARDIA

TimeOut BARCELONA

Mitjans col·laboradors

3

CATALUNYA RÀDIO

---

932 289 747 · INFO@TEATRELLIURE.COM
PÇA. MARGARIDA XIRGU,1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

↓

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil.
Estalvia't d'imprimir-lo i tot el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web